Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tales est homo quod plato et cicero et aristotiles sunt tres homines non unus singula-
ritate subiecti homo. Licet enim dicatur plato est homo. cicero est homo. aristotiles est homo.
non solum de alio sed et singularitate sui aliud dicitur secunda affirmatione quam prima.
et aliud tertia. quod id est vel non quibus enim non et non prime predicativum repetatur
nomen. rerum tamen predicatarum non repetitur. Sed quibus conformes tamen diversas.
immo quia conformes ergo numero diversas a se invicem res esse de numero a se diversis
affirmant. et hec tamen diversitas predicatorum necessaria differentia non patitur hanc ad
unationem ut dicatur plato et cicero sunt unus singularitate homo. Licet vero dicatur pater
est deus. filius est deus. spiritus amborum est deus. quibus de numero diversis. tamen
non diversa dicuntur. et sic nominis ita rei que predicatur repeticio facta
est. et hec unius de tribus predicati necessaria indifferentia permittit. immo exigit eadem
ta adhuc est predicate essentie singularitate coniungi. ita pater
filius spiritus amborum sunt unus singularitate deus. Recte ergo hanc fidelium unitionem
ex theologicorum propria indifferentie ratione commendans ait. Cuius et cetera. Quasi fide-
les diversi dicunt pater est deus. item filius est deus. item spiritus sanctus est deus. atque in con-
iunctione inferunt. Ergo pater. filius. spiritus sanctus. sunt unus deus. utique non sine ratione. quippe
cuius coniunctionis ratio est illis quod de diversis agendo diversi de ipsis af-
firmant essentie unius indifferentiam. Nimius aliquando sit quod diversis enuntia-
tionibus illis putant sic de diversis ita quod diversa dici. quod scilicet filium aut
spiritum sanctum opinantur aut alium a patre. aut alterum quam patrem dici. Eos enim
procul dubio comitatur differentia quod cum alium alii confert vel auget alium di-
cendo maiorem vel minuit alium dicendo minorem. ubi gratia. ut
arriani qui trinitatem id est hos tres. quorum unus est pater. alius filius. alius spiritus sanctus
vocantur. variantes quibusdam gradibus meritorum atque dicentes patrem esse ma-
iorem filio et filium spiritu sancto. distrahunt. id est non modo plurium predicatorum unum
sed rerum numero distinguunt. dicentes solum patrem unitate essentie deum. filium
vero creaturam. et spiritum sanctum creaturam creature. Que nimirum diversitas meri-
torum gradibus nec intelligitur quod non sunt in diversis eiusdem generis nature esse non pos-
sit. Neque enim homine homo maior aut dignior esset nisi nature diversitate
alter ab altero aliud esset. Licet ergo arriani patrem et filium et spiritum sanctum gradibus
variant (meritorum) ita meritorum eorundem necessario rerum differentia distrahunt. atque in eam que sunt formam
generis esse pluralitatem diducunt. Illorum ergo opinione cum pater dicitur deus. et fi-
lius dicitur deus. et spiritus sanctus dicitur deus. filius intelligendus est alius deus quam pater. et spiritus sanctus
alius deus quam filius vel pater. neque hac posse fieri coniunctionem qua dicitur pater et filius
et spiritus sanctus unus sunt deus sed intelligendum quod ipsi sunt plures dii. quandoquidem filius est alter
deus quam pater. et spiritus sanctus alter deus quam filius vel pater. Omnis enim qui vero nomine dicitur plura

FILIUS. SPIRITUS SANCTUS.
unus. Non tres
dii. Cuius con-
iunctionis ra-
tio est indif-
ferentia. Eos
enim differen-
tia comitatur:
qui vel au-
gent vel mi-
nuunt. ut
arriani. qui
gradibus me-
ritorum tri-
nitatem vari-
antes distra-
hunt atque in plu-
ralitatem didu-
cunt. Principium
enim pluralita-
tis alteritas est.
Praeter enim al-
teritatem nec
pluralitas quid
sit intelligi
potest. Trium
namque rerum
vel quotlibet
tum genere tum
specie tum numero
diversitas constat.
Quotiens enim
idem dicitur totiens
diversum per